

הלכות עדות פֶּרֶק ד

א. עדי נפשות צריכין שיהיו שניהם רואין העושה עברה כאחד, וצריכין להעיד כאחד, ובבית דין אחד. אבל בדיני ממונות, אינן צריכין לכך.

ב. פיצד: היה אחד רואהו מחלון זה כשעבר העברה, והעד השני רואהו מחלון אחר אם היו שני העדים רואין זה את זה, מצטרפין; ואם לאו, אין מצטרפין. היה זה המתרה בו רואה את העדים, והעדים רואין אותו אף על פי שאין רואין זה את זה, המתרה מצרפן.

ג. היו שני העדים בבית אחד, והוציא אחד מהן ראשו מן החלון, וראה זה שעושה מלאכה בשבת, ואחד מתרה בו, והכניס ראשו, וחזר העד השני והוציא ראשו מאותו החלון וראהו אין מצטרפין: עד שיראו שניהם כאחד.

ד. היו שני עדים רואין אותו מחלון זה, ושני עדים רואין אותו מחלון אחר, ואחד מתרה בו באמצע בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו, הרי זו עדות אחת; ואם לא היו רואין אלו את אלו, ולא צרף אותן המתרה הרי אלו שתי עדות. לפיכך אם נמצאת אחת מהן זוממת הוא והן נהרגין, שהרי הוא נהרג בעדות הכת השניה.

ה. אבל בדיני ממונות אף על פי שראו זה אחר זה, עדותן מצטרפת. פיצד: אמר האחד בפני הלוהו ביום פלוני, או בפני הודה לו, ואמר העד השני וכן אני הלוהו בפני, או הודה לו ביום אחר הרי אלו מצטרפין.

ו. וכן אם אמר האחד בפני הלוהו, והשני אומר בפני הודה לו, או שאמר הראשון בפני הודה לו, והשני שהעיד אחר זמן אמר בפני הלוהו הרי אלו מצטרפין.

ז. וכן בעת שמעידין בבית דין יבוא אחד, ושומעין דבריו היום, וכשיבוא העד השני לאחר זמן, שומעין דבריו; ומצטרפין זה לזה, ומוציאין בהן הממון.

ח. וכן אם היה עד אחד בכתב, ועד אחד על פה מצטרפין. ואם אמר זה שלא כתב עדותו, קניתי מידו על דבר זה, ולא בא המלוה הזה, ולא שאל ממני לכתב שניהם מצטרפין; ונעשת מלוה בשטר, ואינו יכול לומר פרעתי.

ט. העיד העד האחד בבית דין זה, והעיד השני בבית דין אחר יבוא בית דין אצל בית דין, ויצטרפו עדותן. וכן אם העידו שני העדים בבית דין זה, וחזרו והעידו בבית דין אחר יבוא אחד מכל בית דין ובית דין, ויצטרפו. אבל העד עם הדין שהעידו שני העדים בפניו, אין מצטרפין.

י. אף על פי שמצטרפין העדות, בדיני ממונות, צריך שיעיד כל עד אחד משניהם, בכל הדבר כמו שבארנו. אבל אם העיד אחד במקצת הדבר, והעיד השני במקצתו אין מקימין את הדבר מעדות שניהם: שנאמר "יקום דבר" (דברים יט, טו), ולא חצי דבר.

יא. פיצד: זה אומר אכל שדה זו שנה פלונית, וזה העיד שאכלה בשנה שניה, וזה העיד שאכלה בשנה שלישית אין

מִצְרָפִין עֲדוֹת שְׁלֹשָׁתָן וְאוֹמְרִים הָרִי אֲכָלָה שְׁלוֹשׁ שָׁנִים : שֶׁכֶּל
אֶחָד וְאֶחָד, הָעִיד בְּמִקְצֵת הַדָּבָר.

יב. וְכֵן אִם הָעִיד זֶה שְׁאֲנִי רָאִיתִי שֶׁעָרָה אַחַת בְּצַד יְמִינוֹ שְׁלֹזָה,
וְזֶה אוֹמֵר וְאֲנִי רָאִיתִי שֶׁעָרָה אַחַת בְּצַד שְׁמָאלוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵין
מִצְטָרְפִין דְּבָרֵי שְׁנֵיהֶם כְּדִי שֶׁנֹּאמֵר הָרִי הָעִידוּ שְׁנֵיהֶם שֶׁהָיָה זֶה
גָּדוֹל בְּיוֹם פְּלוֹנִי : לְפִי שֶׁכֶּל אֶחָד, הָעִיד בְּמִקְצֵת הַסִּימָנִין.

יג. אִפְּלוּ הָעִידוּ שָׁנִים בְּשִׁעְרָה אַחַת, וְהָעִידוּ שָׁנִים אַחֲרֵים
בְּשִׁעְרָה אַחַת, שֶׁהָרִי כָּל כֶּת מֵהֶם הָעִידָה עַל חֲצִי דָּבָר אֵין זֶה
עֲדוֹת.

יד. אֲבָל אִם הָעִיד הָאֶחָד שָׂרָאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת בְּצַד יְמִין, וְהָעִיד
הַשֵּׁנִי שָׂרָאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת בְּצַד שְׁמָאל מִצְטָרְפִין. וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא
בָּזֶה.